

Petjades del món andalusí a Menorca: el patrimoni cultural i les plantes

L'època andalusina ha estat una de les etapes de la història de Menorca que més petjades ha deixat en molts d'aspectes, entre ells el patrimoni cultural i etnològic i la relació entre l'home i les plantes (etnobotànica). Tot i açò, fins fa relativament poc temps aquesta influència andalusí a l'illa ha estat poc valorada.

En aquesta sortida guiada, seguint un itinerari ben conegut, us proposam de conèixer millor les empremtes d'aquesta important etapa de la història de l'illa tot confrontant el patrimoni cultural amb el natural. Al llarg del camí de pujada al castell de Santa Àgueda podrem veure i comentar plantes que ja eren emprades per la cultura andalusina, al mateix temps que resseguiem la seva empremta en el territori i el paisatge. En arribar a dalt, al recinte de l'antic castell, les evidències deixades encara es fan més evidents, fins i tot en coneixements i tècniques que avui consideram com a tradicionals.

El castell de Santa Àgueda, conegut pels andalusins amb el nom de *Sent Agayz*, respon a la tipologia dels castells-refugi, grans recintes defensius concebuts per acollir un gran nombre de persones amb els seus ramats en situacions de perill.

Començat a edificar probablement entre mitjan segle X i principis de l'XI sobre una fortificació bizantina, Santa Àgueda consta de tres recintes en els quals es poden diferenciar tres etapes constructives. Les seves grans dimensions --devers 6,5 ha de superfície-- permeten suposar que fou dissenyat a escala insular. Al seu interior, a més d'un hàbitat permanent, hi havia els elements típics dels castells-refugi: un forn, estables, un gran magatzem de gra i al menys cinc grans dipòsits i un aljub que garantien el subministrament d'aigua.